

Sygn. akt XVII AmT 38/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 21 grudnia 2017 r., znak: (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmT 38/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 21 grudnia 2017 r., znak: (...), na podstawie art. 210 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 1907), oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 1257) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w związku z niewywiązaniem się z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianego w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2014, 2015 nałożył:

na (...) Sp. z o.o. karę pieniężną płatną do budżetu Państwa za niewypełnienie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych Pt, tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej danych, o których mowa w art. 7 ust. 2 Pt, w łącznej wysokości 600.000,00 PLN (słownie: sześćset tysięcy złotych 00/100), z czego:

1.za 2014 r. w wysokości 300.000,00 PLN (słownie: trzysta tysięcy złotych 00/100),

2.za 2015 r. w wysokości 300.000,00 PLN (słownie: trzysta tysięcy złotych 00/100).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zaskarżając ją w całości.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej Decyzji naruszenie:

- 1) art. 7 ust. 1 PT poprzez jego błędne zastosowanie polegające na wskazaniu jako podstawy wyliczenia przychodu Spółki jej roku kalendarzowego zamiast roku obrotowego, a w konsekwencji dokonanie nieprawidłowej oceny spełnienia przez Spółkę obowiązku sprawozdawczego,
- 2) art. 210 ust. 2 PT poprzez jego błędne zastosowanie przejawiające się w wadliwej ocenie zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności Spółki oraz jej możliwości finansowych przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej,
- 3) art. 210 ust. 3 PT poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że przedłożone przez Powódkę dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, wobec czego Prezes UKE jest uprawniony, aby ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie niższą jednak niż kwota 500.000,00 zł.

Mając na uwadze powyższe zarzuty Odwołujący wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości,

Ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia wniosku Powódki wskazanego w pkt 1.,

wniósł o:

2. zmianę Decyzji poprzez zmniejszenie nałożonej zaskarżoną Decyzją kary pieniężnej,

Odwołujący w każdym przypadku wniósł o:

3. przeprowadzenie rozprawy,
4. zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz uiszczonej opłaty od złożonych pełnomocnictwa, w wysokości 17,00 zł.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.

Zawiadomieniem z dnia 20 kwietnia 2017 r., znak: (...) Prezes UKE poinformował spółkę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 P.t. za rok obrotowy 2014, 2015.

Prezes UKE wezwał spółkę do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2016 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Jednocześnie poinformował o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma oraz zgodnie z art. 73 k.p.a. w związku z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania.

Pismem z dnia 26 maja 2017 r. spółka przedstawiła stanowisko w sprawie i przekazała dane wymagane zgodnie z art. 7 ust. 2 P.t. w postaci Formularzy sprawozdawczych F00 i F05 za rok 2014, 2015 oraz 2016. **/k. 18-19, k. 20-21, k. 22-23, k. 24-25v, k. 26-26v, k. 27-28, k. 29-30v, k. 31, k. 32-32v akt adm./**

Spółka nie przekazała jednakże sprawozdań finansowych za lata 2014 i 2015 jak również informacji o wysokości przychodu osiągniętego przez Spółkę w 2016 r., do czego była zobowiązana.

W piśmie tym spółka wniosła o umorzenie postępowania na podstawie art. 105 k.p.a. z uwagi na spełnienie obowiązków sprawozdawczych, przez co niniejsze postępowanie stało się bezprzedmiotowe, zaś w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku, uwzględnienie argumentacji prawnej jako okoliczności, o których mowa w art. 201 ust. 2 P.t. przy wymierzaniu podstawy kary pieniężnej.

Spółka w piśmie podkreśliła, że rok obrotowy przedsiębiorcy nie musi pokrywać się z rokiem kalendarzowym. Wynika to wyraźnie z art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. 2013, poz. 330 ze zm.): przez rok obrotowy - rozumie się „rok kalendarzowy lub inny okres trwający 12 kolejnych pełnych miesięcy kalendarzowych, stosowany również do celów podatkowych. Rok obrotowy lub jego zmiany określa statut lub umowa, na podstawie której utworzono jednostkę. Jeżeli jednostka rozpoczęła działalność w drugiej połowie przyjętego roku obrotowego, to można księgi rachunkowe i sprawozdanie finansowe za ten okres połączyć z księgami rachunkowymi i sprawozdaniem finansowym za rok następnny.”

Spółka ustaliła rok obrotowy na okres od 1 marca 2014 roku do 28 lutego 2015 roku, od 1 marca 2015 roku do 29 lutego 2016 roku oraz od 1 marca 2016 roku do 28 lutego 2017 roku.

Spółka argumentuje, że „należy dopuścić interpretację przesuwającą w czasie termin złożenia sprawozdania w przypadku, gdy rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym”. Taką samą argumentację zastosowała również do obowiązku sprawozdawczego wynikającego z art. 7 ust. 2 Pt.

Wobec spółki toczy się wyłącznie postępowanie o nieprzekazanie sprawozdań finansowych za lata 2014 i 2015.

Pismem z dnia 6 września 2017 r., znak (...), Prezes UKE wezwał Stronę o dostarczenie brakujących dokumentów oraz informacji o wysokości przychodu osiągniętego przez Spółkę w 2016 r.

Do dnia wydania decyzji do Prezesa UKE nie wpłynęła odpowiedź Strony.

Przychody spółki z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w tych latach i wynosiły odpowiednio: (...) PLN za rok 2014; (...) PLN za rok 2015 oraz (...) PLN za rok 2016 – a zatem w każdym roku przekroczyły kwotę (...) złotych.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie bezsporne jest, że powodowa spółka jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 27 Pt, wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 2 P.t. przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym były równe lub mniejsze od kwoty(...) złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

Powód jako przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym, który przekroczył (...)zł, zobowiązany był do przedłożenia Prezesowi UKE w terminie do dnia 30 czerwca każdego kolejnego roku danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych za poprzedni rok obrotowy.

W niniejszej sprawie doszło zatem do naruszenia określonego w art. 7 ust. 1 P.t. obowiązku przekazania Prezesowi UKE rocznego sprawozdania finansowego za rok 2014 i 2015, albowiem wskazany wyżej przepis precyzyjnie wskazuje termin wywiązania się z obowiązku wskazując na datę do 30 czerwca, i jest to termin nieprzekraczalny, co oznacza, że niezachowanie tego terminu należy traktować jako niewywiązanie się z obowiązku, określonego przez art. 7 ust. 1 Pt.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t. w przypadku udzielenia niepełnych lub nieprawdziwych informacji lub dostarczenia dokumentów zawierających takie informacje, jak również w przypadku nie udzielenia informacji, o których mowa w art. 7 P.t., podmiot zobowiązany podlega karze.

Przy tym przez niewypełnienie obowiązku przekazania danych, o którym mowa w art. 7 P.t. należy rozumieć także przekazanie wymaganych w art. 7 P.t. informacji z uchybieniem terminu, o którym mowa w tym przepisie.

Przepis art. 7 P.t. precyzyjnie wskazuje bowiem termin wywiązania się z uregulowanego w nim obowiązku. Oznacza to, że niedochowanie przedmiotowego terminu przekazania danych, przewidzianych w art. 7 P.t., również podlega karze, o jakiej mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t.

W stanie faktycznym przedmiotowej sprawy wystąpiły obiektywne przesłanki do uznania, że powód będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, nie wypełnił obowiązku przedłożenia danych, o których mowa w art. 7 ust. 1 P.t. za lata 2014-2015.

Stwierdzenie istnienia tych przesłanek obliguje Prezesa UKE do nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powód nie spełnił w sposób prawidłowy ciążącego na nim obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE danych za rok 2014 i 2015.

Zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 P.t. należy uznać za niezasadny. W przedmiotowej sprawie przedsiębiorca przedłożył formularze F00, wymagane zgodnie z art. 7 ust. 2 P.t. za rok 2012 i 2013 w dniu 12 czerwca 2014 r. Natomiast formularze F00 i F06 zawierające dane za lata 2013-2015 przedstawione zostały dopiero pismem z dnia 2 maja 2017 r. Z tego wynika, że powód przez 4 kolejne lata naruszał termin określony przepisami prawa telekomunikacyjnego. Okres opóźnienia wykonania przez powoda ciążącego na nim obowiązku był zatem znaczny. Dodatkowo również, formularze te zostały przedstawione dopiero po wszczęciu przez Prezesa UKE postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku określonego w art. 7 P.t., tj. w 2017 roku.

Dodatkowo powód w sprawie argumentował, że rok obrotowy spółki nie pokrywał się z rokiem kalendarzowym prowadzonej działalności, albowiem jak ustalił rok obrotowy na okresy 1 marca 2014 roku do 28 lutego 2015 roku, od 1 marca 2015 roku do 29 lutego 2016 roku.

Pomimo tego, przyjmując powyższe ustania powoda w zakresie braku pokrywania się roku obrotowego przedsiębiorstwa z rokiem kalendarzowym, to nie ma to wpływu na określone wyraźnie w ustawie terminy wiążące przedsiębiorcę telekomunikacyjnego odnośnie obowiązku przekazania konkretnych danych, a zatem mamy do czynienia z naruszeniem przez spółkę ciążących na niej obowiązków prawnych.

Zgodnie z ustawą o rachunkowości spółka miała maksymalnie 6 miesięcy od dnia zakończenia roku obrotowego na uchwalenie sprawozdania finansowego, co oznacza, że sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2014 musiało być zatwierdzone do 31 sierpnia 2015 r., sprawozdanie za rok 2015 do 31 sierpnia 2016 r. a sprawozdanie za 2016 rok do 31 sierpnia 2017 r.

Przesunięcie terminu roku obrotowego spółki w stosunku do roku kalendarzowego, w tym stanie faktycznym, mogłoby zatem teoretycznie wyjaśniać wyłącznie dwumiesięczne opóźnienie w przekazaniu sprawozdania finansowego w stosunku do terminu wynikającego z art. 7 ust. 1 P.t.

Strona powodowa jednakże nie wykonała w terminie obowiązku złożenia sprawozdania gdyż do dnia wydania decyzji, a więc do grudnia 2017 r. sprawozdania nie zostały przekazane.

Nie ma przy tym znaczenia kwestia winy powodowej spółki, albowiem odpowiedzialność wynikająca ze wskazanych przepisów ma charakter obiektywny. Oznacza to, że przepisy ustawy nie uzależniają możliwości nałożenia kary od winy ukaranego podmiotu. Również okoliczność przekazania wymaganych danych po upływie terminu nie wpływa na kwalifikację prawną stanu faktycznego zaistniałego w niniejszej sprawie, jako naruszenia polegającego na niewypełnieniu obowiązku określonego w art. 7 ust. 1 P.t.

Wymieniony wyżej przepis precyzyjnie konkretyzuje bowiem termin wywiązania się z obowiązku wskazując na datę 30 czerwca kolejnego roku. Wobec tego niedochowanie terminu na spełnienie obowiązku również należy traktować jako niewywiązanie się z przedmiotowego obowiązku.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 210 ust. 2 P.t. zarzut ten należy uznać za nietrafny.

Zgodnie bowiem z treścią art. 210 ust. 2 P.t., przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Twierdzenie powoda, że zakres naruszenia został określony w decyzji jedynie hipotetycznie i szcążkowo, zdaniem Sądu, nie jest prawidłowe. Wskazano bowiem, iż nie spełnienie przez Powoda ciężących na nim obowiązków wiązało się z utrudnieniem w realizacji ustawowych obowiązków Prezesa UKE, w szczególności przeprowadzania analizy i oceny funkcjonowania rynków usług telekomunikacyjnych na podstawie art. 192 ust. 1 pkt 4 P.t., ogłaszania raportu o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok ubiegły na podstawie art. 192 ust. 3 P.t., czy też umożliwienia Prezesowi UKE wydawania decyzji administracyjnych w zakresie jego ustawowych kompetencji. Zachowanie powodowej spółki mogło zatem doprowadzić do zniekształcenia wyników analizy rynku mających zasadnicze znaczenie dla podejmowania przez Prezesa UKE decyzji regulacyjnych, w drodze których m. in. nakładane są obowiązki regulacyjne na przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Dodatkową kwestią było, że powód do dnia wydania zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu decyzji Prezes UKE wskazywał, że powód był już wcześniej karany za analogiczne przewinienie, a zatem nie ma podstaw do przyjęcia, że działanie powoda miało miejsce z winy nieumyślnej, bez wiedzy o obowiązkach sprawozdawczych wynikających z art. 7 ust. 1 P.t., co do kary pieniężnej uprzednia karalność implikuje zatem do zastosowania surowszej względem podmiotu kary. Co do możliwości finansowych powoda fakt, iż rok obrotowy spółki nie jest tożsamy z rokiem kalendarzowym nie jest okolicznością, która może mieć wpływ na możliwości finansowe Powoda.

Systematyczne przekazywanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych danych objętych obowiązkiem sprawozdawczym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 P.t. ma na celu zapewnienie dostarczania Prezesowi UKE corocznie informacji o regulowanym przez niego rynku i działających na tym rynku przedsiębiorcach. Informacje te są niezbędne do wydania opinii na temat sytuacji na rynku telekomunikacyjnym i podejmowania działań regulacyjnych, dotyczących m. in. kształtowania poziomu konkurencji poprzez wydawanie decyzji w sprawach przyznania koncesji na prowadzenie działalności telekomunikacyjnej. Prawidłowe wypełnienie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku sprawozdawczego ma zatem istotne znaczenie dla samych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, działających na danym terenie. Może bowiem ono wpływać na rozmiar podaży usług oraz poziom konkurencji rynkowej, a przez to wysokość uzyskiwanych przez przedsiębiorców na danym terenie przychodów. Ma więc ono znaczenie dla prowadzonej przez przedsiębiorców działalności gospodarczej. Z tego względu terminowe i prawidłowe spełnienie przez przedsiębiorcę obowiązku określonego w art. 7 ust.1 P.t. ma istotne znaczenie dla gospodarki narodowej. Umożliwia ponadto Prezesowi UKE, który odpowiada za prawidłowe funkcjonowanie rynku telekomunikacyjnego, właściwą realizację nałożonych na niego w ustawie celów i obowiązków.

Mając na uwadze określone w art. 210 ust. 2 P.t. ustawowe kryteria kary, wskazać należało, że z punktu widzenia regulacji rynku telekomunikacyjnego zakres naruszenia, którego dopuścił się powodowy przedsiębiorca, był istotny. Jak już wskazano, z uwagi na obiektywny charakter odpowiedzialności na gruncie przepisów ustawy - Prawo

telekomunikacyjne, możliwość nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 209 ust. 1 P.t. nie jest zależna od winy przedsiębiorcy.

W tym kontekście podnoszenie w toku postępowania administracyjnego, że do niewykonania w sposób prawidłowy obowiązku sprawozdawczego doszło na skutek przyjęcia odmiennego roku obrotowego niż kalendarzowy, nie może być uznane za okoliczność łagodzącą, mającą wpływ na obniżenie wysokości nałożonej decyzją kary pieniężnej. Ze względu bowiem na profesjonalny charakter prowadzonej przez powoda - jako przedsiębiorcy telekomunikacyjnego - działalności gospodarczej, okoliczności wynikające ze sposobu zorganizowania przedsiębiorstwa nie mogą wpływać na ocenę wykonania przez powoda obowiązków ustawowych jakim jest obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w art. 7 P.t.

W niniejszej sprawie nie można także uznać, że powódka dobrowolnie zaniechała naruszenia prawa, zanim Prezes UKE powziął wiadomość o naruszeniu, co byłoby ewentualnie jedną z przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary w myśl art. 209 ust. 1a P.t.

Z kolei odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 210 ust. 3 P.t. poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że przedłożone przez Powódkę dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, wobec czego Prezes UKE jest uprawniony, aby ustalić podstawę do wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie niższą jednak niż kwota 500.000 zł, uznać go należy za bezzasadny. Przede wszystkim ze względu na brak wypełnienia wezwania Prezesa UKE do przedstawienia dokumentów (lub ich kopii) celem wykazania osiągniętych przychodów, organ regulacyjny posiadał uprawnienie do szacunkowego jego określenia. Uprzednio bowiem Prezes UKE wezwał spółkę, aby w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania przekazała dane dotyczące wielkości przychodu osiągniętego przez spółkę w 2016 r. niezbędne do określenia podstawy wymiaru kary. W wezwaniu pouczył Powoda, że do przekazanych danych powinny być załączone dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętego przychodu lub ich kopii (art. 76a § 2 k.p.a.) poświadczonych przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym. Spółkę pouczone, iż w celu określenia przychodu osiągniętego w 2016 r. należy stosować ogólne przepisy dotyczące obliczania przychodu dla celów podatku dochodowego, tj. w przedmiotowej sprawie należy stosować przepisy rozdziału 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j.: Dz.U. z 2016 r. poz. 1888. z późn. zm.). Przychodem w rozumieniu art. 210 ust. 1 Pt jest suma wszystkich przychodów ustalana na podstawie ww. przepisów podatkowych. W związku z tym art. 210 ust. 1 Pt nie ogranicza podstawy wymiaru kary pieniężnej do przychodu uzyskanego wyłącznie z działalności telekomunikacyjnej. Spółka zgodnie z art. 201 ust. 1 P.t. była zobowiązana do przekazania wszystkich przychodów nie tylko przychodów z działalności telekomunikacyjnej. Powód nie dostarczył organowi żądanych danych. Ponadto spółka nie zamieszcza również sprawozdań finansowych w KRS, które mogłyby stanowić alternatywne źródło informacji. Stąd, poprzez brak danych wykazujących faktyczne możliwości finansowe podmiotu, należało dokonać szacowania przychodów o dane przekazane w formularzu Foo. tj. dane o wielkości przychodów z działalności telekomunikacyjnej w 2016 r., który wyniósł (...) zł. Maksymalna kara, jaką Prezes UKE mógłby nałożyć na Stronę, zgodnie z art. 210 ust. 1 P.t. wynosi: (...) zł, co stanowi 3% szacunkowo ustalonej podstawy wymiaru kary, dlatego nałożona zaskarżoną decyzją kara pieniężna w wysokości 300.000 zł za każdy rok, łącznie 600.000 zł, stanowiąca zaledwie około (...) % całkowitego przychodu osiągniętego przez powódkę w 2016 r. i odpowiadająca (0, (...))% wysokości maksymalnego wymiaru kary - nie jest wygórowana.

Nałożona kara nie osiąga również 3% wysokości możliwej do nałożenia kary maksymalnej i nie stanowi zagrożenia dla możliwości finansowych powódki. Wysokość nałożonej kary umożliwia realizację ustawowych funkcji kary pieniężnej. W szczególności istotne jest, aby treść zaskarżonej decyzji i wysokość nałożonej nią kary pieniężnej spełniały prewencyjną i wychowawczą funkcję kary, oraz stanowiły znaczący sygnał dla powódki i pozostałych uczestników rynku co do sposobu oceny przez Prezesa UKE naruszenia obowiązku określonego w art. 7 ust. 2 P.t. Zdaniem Sądu wymiar nałożonej decyzją kary pieniężnej nie wykracza ponad granicę niezbędną do realizacji jej funkcji ustawowych. Ustalenie wysokości kary pieniężnej na jeszcze niższym poziomie spowodowałoby, iż kara nie spełniłaby swojej roli prewencyjnej, gdyż nie stanowiłaby dolegliwości dla ukaranego podmiotu. Podkreślenie wymaga, że powód był już

wcześniej karany za analogiczne naruszenie prawa, a zatem nałożona kara powinna być surowsza by na przyszłość spełniać swoją prewencyjną rolę, dlatego musi być dla podmiotu również dolegliwa.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie, wobec braku podstaw do uwzględnienia.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu, ustalając wysokość należnych pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 720 zł, na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym po 27 października 2016 r.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński